DOI 10.26886/2520-7474.5(43)2020.15

UDC: 391(477):392.7: [378.22:7]

**CREATIVE CONCEPTS OF FOLK COSTUME IN REGIONAL
SCHOOLS OF UKRAINE**

Y. Yurchyshyn

<https://orcid.org/0000-0001-6614-7206>

e-mail: disinjei@gmail.com

Kosiv Institute of Applied and Decorative Arts of Lviv National Academy of Arts, Ukraine, Kosiv

The author of the article highlights and gives analysis of activities of the main Regional Art Schools, which study and use the folk costume in modern creative work, in clothing design, in particular. She considers the conceptual foundations of the formation of the content of educational programs, based on deep penetration into the tradition and ability to develop and apply it in creative interpretation.

The author traces the way in which a constant renewal and improvement of the educational and creative processes and the main academic foundations of art education take place, considering the development of relevant creative and methodological issues in contemporary rapidly changing socio-cultural space.

The analysis of the activities of the leading Ukrainian higher educational institutions, which systematically use folk art in educational design, is carried out: Lviv National Academy of Arts, Kyiv National University of Technology and Design and Kosiv Institute of Applied and Decorative Arts of Lviv National Academy of Arts. The concepts of the clothing design departments of these Schools are assessed in historical context. The author singles out the personalities of the leading teachers, who introduce stylistics of the use of folk cut, decoration, colour and decor

in the course and diploma clothing design in a traditional way, close to the ethnographic sample.

The ways of the development of design education are proposed, aimed at a comprehensive scientific understanding and creative conceptualization of the traditions of national culture, professional art and design, methodological extension of specialized art education in Ukraine, their rapprochement with the topical issues of the world culture and the latest trends in modern clothing design.

Key words. Design education, Regional Art School, interpretation, tradition, folk costume, fashion and textile design.

Юрчишин Ю. Б., Творчі концепції народного вбрання в регіональних школах України / Косівський інститут прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, Україна, Косів

Виділено та проаналізовано діяльність провідних українських мистецьких шкіл, які досліджують та використовують народний стрій в сучасній творчості, зокрема, дизайні одягу. Розглянуто концептуальні засади формування контенту навчальних програм, що базуються на глибокому проникненні у традицію, вмінні її розвивати та застосовувати у творчій інтерпретації. Простежено яким чином відбувається постійне оновлення та вдосконалення системи навчально-творчого процесу, основних академічних засад мистецької освіти у зв'язку з появою актуальних творчо-методологічних проблем у сучасному швидкозмінному соціокультурному просторі.

Здійснено аналіз діяльності провідних українських вищих навчальних закладів, які системно використовують у навчальному проектуванні народне мистецтво: Львівської національної академії мистецтв, Київського національного університету технологій та дизайну й Косівського інституту прикладного та декоративного

мистецтва ЛНАМ. Проаналізовано концепції кафедр дизайну одягу цих шкіл в історичному розрізі. Виокремлено персоналії провідних педагогів, які впроваджують в курсове та дипломне проектування одягу стилістику з використанням народного крою, оздоблення, кольору та декору у традиційному руслі, близькому до етнографічного зразка.

Запропоновано шляхи розвитку дизайн-освіти спрямовані на комплексне наукове осмислення та творчу концептуалізацію традицій національної культури, професійного мистецтва й дизайну, методологічне поглиблення спеціалізованої художньої освіти України, зближення їх з актуальною проблематикою світової культури культури та новітніми тенденціями сучасного дизайну одягу.

Ключові слова: дизайн-освіта, регіональна мистецька школа, інтерпретація, традиція, народне вбрання, моделювання одягу.

Постановка проблеми. Мистецька освіта направлена та враховує специфіку конкретної професії, творчого методу, який становить синтез методів вченого, дизайнера, художника, педагога й менеджера, що скеровані на розвиток творчої особистості. Така багатогранна роль митця вимагає від фахівців володіння методами проектування, які нададуть можливість вирішувати складні проблеми, швидко та ефективно реагувати на виклики часу, в тому числі в галузі фешн-дизайну. Сучасний випускник повинен мати розвинену просторову уяву і креативне мислення, давати відповіді на непередбачувані виклики суспільства, зберігаючи при цьому природно-екологічну систему держави. Розвиток науки і технологій в галузі дизайну дозволяє реалізувати найсміливіші проекти, піднести дизайнерську думку та творчі задуми, що вимагають зміни організації проектування. Однак, поряд із сучасними тенденціями, одним із основоположних принципів

формування дизайн-освіти є глибоке проникнення у традиції народного мистецтва, яке володіє невичерпним джерелом творчого натхнення в царині етнодизайну. Вміння грамотного та глибокого аналізу народного мистецтва, його розвитку й використання у творчій інтерпретації при створенні колекцій одягу - важлива складова навчання дизайнерських шкіл.

Сучасна мистецька освіта є предметом вивчення загальної та професійної мистецької педагогіки, яка покликана вирішувати завдання підготовки особистості до аматорської та професійної мистецької діяльності, оволодіння її технікою та технологією.[3]

Формулювання цілі статті та завдань. Мистецька освіта та мода в сучасних умовах глобалізаційних процесів - проблема, яку намагаються дослідити та проаналізувати мистецтвознавці, культурологи, художники-професіонали та інші дослідники в усьому світі. І одним із ключових питань є становлення та здобутки провідних навчальних мистецьких закладів нашої країни, зокрема Київського національного університету технологій та дизайну, Львівської національної академії мистецтв та Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, на прикладі яких можна зробити висновки про досягнення та проблеми у підготовці фахівців цього профілю в Україні. Основним завданням даної статті є дослідити регіональні мистецькі школи та встановити концептуальні підходи до інтерпретації народного вбрання

Виклад основного матеріалу. Процес розвитку та створення професійного моделювання в Україні проходив роками і нелегко було українським художникам, практично позбавленим контактів із зарубіжними колегами, часто відірваним від елементарної поінформованості з ділянки моди, утверджувати мистецтво костюма, як явище серйозне та високохудожнє. [5] У цьому процесі важливе

значення відігравали традиції кравецького, художнього ремесла, що склались історично та підживлювались багатою, розвиненою культурою Прикарпатського регіону.

Спеціалізацію моделювання костюма вперше в Україні було започатковано у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва при кафедрі художнього текстилю в 1959 р. Формуванню львівської школи моделювання костюма сприяли багаті традиції народної спадщини Західного регіону, культурне надбання Львова, наявність вищої мистецької інституції [4]. Педагоги кафедри направили зусилля на творчу інтерпретацію народного вбрання в сучасний одяг різноманітного призначення, при цьому шукаючи його різнопланової художньої образності. У традиційному руслі, близькому до етнографічного зразка, з використанням народного крою, оздоблення, кольору, фахово зарекомендували себе В. Шелест, С. Заблоцька, Н. Яворська. В асоціативному напрямі, якому притаманний творчий відбір властивих ознак народного костюма та яскрава образність, працюють Т. Умнова, О. Коровицький, Т. Кечеджі, З. Тканко, С. Ярич, О. Миронович [4]. В цілому творчий та науково-методичний доробок кафедри засвідчує її високий професійний рівень. Серед основних здобутків можна вважати власну школу із творчою спадщиною місцевих осередків народної творчості та художнього ремесла та збереженими традиціями знаменитих європейських шкіл. Це визначає особливість та неповторність львівської школи моделювання одягу.

Косівська мистецька школа стала тим ланцюгом, який з'єднує воедино класичну художню освіту та унікальну спадщину народного мистецтва Гуцульщини та розробляє концепції розвитку сучасного мистецтва краю, при цьому керуючись принципами збереження національної самобутності та ідентичності. За майже 140 років свого

існування (заклад засновано у 1882 році) цей вищий навчальний заклад випустив тисячі майстрів, художників, спеціалістів найвищого рівня, які прославились не тільки в Україні, але й далеко за її межами. У систему методики викладання дисциплін активно впроваджується індивідуалізація навчального процесу, що дозволяє розвивати творчі здібності кожного студента та поглиблювати емоційно-образне мислення в процесі відтворення джерела творчості. Лише творче, вдумливе переосмислення традиції, вміння узагальнювати набутий досвід і його інтерпретація, грамотне застосування знань із художніх і допоміжних дисциплін, помножені на авторську експресію, створюють умови формування професійного художника. Відбувається постійне оновлення та вдосконалення системи навчально-творчого процесу, основних академічних засад мистецької освіти у зв'язку з появою нових, актуальних творчо-методологічних проблем у сучасному швидкозмінному соціокультурному просторі.

В основі діяльності школи закладено глибокий аналіз народного декоративно-прикладного мистецтва не лише Карпатського регіону, але й інших етнорегіонів України. Тому системна робота із його дослідження, вивчення та розвитку є необхідною складовою навчальних програм із історії мистецтва, композиції, роботи в матеріалі та інших фахових дисциплін. Викладачі інституту та училища тримають тісний зв'язок із народними майстрами і є авторами наукових видань, де життєвий і творчий шлях важливих персоналій гуцульського народного мистецтва. Завдяки тісній співпраці науковців мистецької школи та майстрів народного мистецтва є постійний поступ у розвитку нових технологій та художньо- композиційних прийомів у різних жанрах декоративно-прикладного мистецтва України в цілому й етнорегіонів зокрема.

У навчальному процесі закладене комплексне наукове осмислення та творча концептуалізація традицій і національних особливостей вітчизняної культури, професійного мистецтва й дизайну, методологічне поглиблення спеціалізованої художньої освіти України, зближення їх з актуальною проблематикою світової культури культури та новітніми тенденціями сучасного мистецтва.

Відділ художньої вишивки та моделювання одягу був створений у Косівському художньо-промисловому училищі 1939 року. Багаті традиції народного ремесла Гуцульщини та Покуття створили чудову базу для розвитку спеціальності. Принципово новим напрямом для відділу стало створення унікальних композицій, проєктів вишитих виробів одягового призначення, використання прадавніх технік і новітніх виражальних засобів. Прагнення синтезу народної традиції вишивання та сучасних дизайнерських пошуків спонукає викладацький колектив до підвищення власного фахового рівня через дослідження традицій та наукового і творчого їх переосмислення.[9] В напрямі традиційного мистецтва, близького до етнографічного зразка та мудрій, правильній його інтерпретації, з використанням народного або сучасного крою, декорування, оздоблення фахово зарекомендували себе провідні науковці галузі, модельєри та майстри краю, митці-педагоги ВУЗу – Н.А. Стефюк, Л.Ю. Бович, Я.Я. Лаврентович, О.В. Швед та інші. Органічне поєднання в освітньому процесі у Косівському інституті й училищі прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ наукового вивчення і творчого розвитку самобутньої національної культури та народного мистецтва з професійними академічними засадами художньої освіти, з новітніми тенденціями українського та світового мистецтва. Яскраво виражена естетично-стильова образність і практична доцільність й функційність – це ті основні властивості, що характеризують твори народних майстрів. І саме ці риси транслують

майбутні професійні митці у своїх доволі креативних творчих експериментах. Варіативні пошуки художніх образів у ескізуванні студентів закладу позначені абсолютно новими методологічними підходами. Сміливі, часом контраверсійні вирішення форм та синтезовані принципи декорування спонукають до глибокого переосмислення спадщини традиційного мистецтва, виявляють новаторські форми адаптації усталених прототипів образотворення до актуальних вимог часу.

Ще одним, унікальним методом вивчення дисципліни «Проектування» є макетування зразків та ескізів виробів, що здійснюється за допомогою оволодіння навиками роботи з різноманітними матеріалами та техніками декоративного мистецтва. Доволі часто магістранти використовують синтез рукотворних та сучасних промислових технологій, що дозволяє задовільняти вимоги найвибагливішого дизайну. Орієнтація на екологічність матеріалів, віртуозне оперування симулякрами орнаментальних знаків та мотивів, що асоціюються з національними духовними символами, високий рівень майстерності виконання складних технічних операцій забезпечує компетентнісний підхід з урахуванням гуманістичних вимог до освіти та дає велику естетичну віддачу від процесів навчання суб'єктам освітнього процесу. Предметом досліджень стають давні автентичні технології, які викликають неабияке зацікавлення суспільства, завдяки своїй унікальній енергетиці рукотворення, виключно авторськими методами інтерпретації та ще не до кінця дослідженими властивостями впливу на формування почуття самоідентифікації та фізичне здоров'я людини.

Кращі зразки народного мистецтва та творчість провідних майстрів спонукає студентів до практикування сміливого художнього експерименту, пошуку нових шляхів мистецтва, зближення і синтез

різних видів образотворчого та декоративного мистецтва, дизайну та інших видів мистецтва.

Сьогодні Косівська мистецька школа знаходиться на вершині свого розвитку. Щороку її поповнюють молоді, креативні та самобутні митці-педагоги із свіжим новаторським мисленням, новими творчими планами, що покликані продовжити та збагатити традиції народного мистецтва. Тому що, тільки творче та вдумливе переосмислення традиції, уміння узагальнювати набутий досвід та його інтерпретація, грамотне застосування знань з мистецьких та суміжних дисциплін, помножені на авторську експресію, створюють умови існування професійного художника. Саме така концепція навчання покладена в основу Косівської мистецької школи.[8] Наукові та навчально-методичні розробки кафедри декоративного мистецтва сконцентровані навколо методів удосконалення та поглиблення шляхів пізнання процесів творення. Педагоги навчального закладу твердо переконані в актуальності народного мистецтва як унікального виду українського образотворчого мистецтва взагалі, яке пов'язане з процесами глибокого усвідомлення своєї історичної значущості, виявлення оригінальності культурних явищ, окреслення оптимістичних перспектив адаптації українських митців до світового мистецького контексту. Тому, кожна складова освітньої програми, змістовий контент якої наповнюється виходячи з потреб та реалій життя українського суспільства, забезпечується сучасними, актуальними дидактичними методами навчання, які знаходяться у безперервному розвитку та ефективно забезпечують навчально-творчу діяльність студентів.

Київський національний університет технологій та дизайну – один із найстаріших закладів України технологічного профілю. Університет є флагманом у сфері підготовки фахівців індустрії моди, художньо-технічного моделювання, легкої промисловості, дизайну, мистецтва,

економіки та побутового сервісу, юриспруденції та інших технічних галузей.

Як відомо, до 1991 року підготовка фахівців в галузі художнього моделювання костюма для України здійснювалась переважно в Московському текстильному інституті ім. Косигіна та Львівській академії мистецтв, але потреби промисловості та моделюючих організацій вже не могли бути забезпечені за рахунок існуючої кількості студентів національних закладів освіти.[1] Таким чином, виникла необхідність в розширенні напрямів та обсягу підготовки спеціалістів з художнього моделювання костюма. Крім того, фахівці, які вже працювали в цій галузі не мали достатньої профорієнтації на створення перспективних та креативних колекцій одягу, з врахуванням тенденцій світової моди та умов конкурентоспроможності. Тому кафедрою ХМК (художнього моделювання костюма) були розроблені нові навчальні плани та оновлений перелік спеціалізацій, відмінною ознакою яких була їх спрямованість на діяльність фахівця після закінчення освітнього закладу. Навчальні програми передбачали значне посилення міждисциплінарних зв'язків, стабільну художню підготовку, отримання знань з технології, мистецтвознавства, кольорознавства, проектної графіки та конструювання. Досвід підготовки та створення нових дисциплін, вдосконалення традиційних освітніх курсів, підготовка та видання навчальних посібників з урахуванням поглибленого аналізу набутого досвіду дали можливість сформуванню самобутніх методик викладання, закласти основи школи художнього моделювання костюма в творчих майстернях саме КНУТД. Визначені навчальні дисципліни спеціалізації «Дизайн одягу» мають бути спрямовані на формування всіх компонентів фахового дизайнерського мислення, а також на професійно-особистісні властивості, які забезпечують активізацію творчих процесів. Цілеспрямоване проектно-образне мислення

дизайнерів повинно розвиватись на протязі всього терміну навчання, в практичній та теоретичній діяльності.[6] Наявність провідних науковців галузі, високодосвідчених педагогів та креативного студентства, гармонійне поєднання практичних та теоретично-методичних пошуків, активна виставкова та конкурсна діяльність дають можливість високого рівня освітнього та мистецького розвитку кафедри. Щорічний рейтинг «Топ-100 найкращих шкіл моди та дизайну у світі» не тільки свідчить про високий статус університету, а також визнає його вагомий внесок у дизайн-освіту.

Сучасна мистецька освіта спрямована на всебічне використання досягнень та можливостей комп'ютерної графіки. Вона має на меті ознайомити студентів з її основами і програмними продуктами на дизайн-проекуванні виробів декоративно-прикладного мистецтва. Зважаючи на це, важливою складовою у навчальному процесі мистецької школи, поряд із ручною авторською технікою, студенти активно користуються та оволодівають новітні засоби комп'ютерної графічної мови. Зокрема, на предметі «Комп'ютерне проектування» студенти повинні знати: основні поняття про растрову і векторну графіку; поняття кольору, палітри, кольорові моделі; формати збереження графічних файлів; програмні продукти комп'ютерного проектування (Adobe Photoshop); основні принципи організації декоративної композиції. Це дозволить їм володіти прийомами декоративно-площинного моделювання об'єкту, навичками лінійно-конструктивної побудови, принципами організації проектного матеріалу для передачі творчого задуму, прийомами роботи на комп'ютері в основних графічних програмах, прийомами роботи на плотарі та принтері для підготовки текстильних малюнків. Таким чином, наші випускники будуть повністю готові працювати на високому сучасному художньо-технічному рівні та здатні використовувати прикладне

програмне забезпечення при розв'язуванні типових задач спеціальності, використовуючи методи цифрового подання та обробки графічної інформації, належним чином впроваджувати інструментальні можливості графічних редакторів.

В основу цих процесів закладені гуманістичні принципи педагогіки – колективізм і співпраця, визнання індивідуальності і неповторності, цінності для суспільства кожного, врахування інтересів учня та сприйняття його таким, який він є. Принцип одухотвореного навчання дає повну свободу вибору шляхів розвитку особистості, забезпечує високий рівень реалізації життєвого потенціалу та спонукає до творчої ініціативи магістрантів, надає одухотвореності процесам навчання та підпорядковує дії педагога і учня вищим духовним цінностям, що у свою чергу завжди продукує ефективність результатів роботи над темою кваліфікаційного завдання.

Активне формування мистецьких шкіл на теренах Західної Країни в кінці XIX століття, яка на той час входила до Австро-Угорської імперії, було викликане гострою потребою фахівців з декоративно-ужиткового мистецтва. Як зазначається у Львівському виданні «Неділя» за 1912 рік «прогресивну інтелігенцію краю непокоїв процес невинного занепаду народного мистецтва та дрібного ремесла. Виникла потреба закласти підвалини організованої підтримки кустарних промислів.[2]

На той час зростала роль мистецтва та ремесел у розвитку промисловості регіону, що вимагало зміни концепції у навчанні та впровадження додаткових постанов Краєвої Комісії справ промислових. Тому з 1888 до 1894 року Комісія організувала у Західній Галичині три десятки промислових «удосконалюючих» шкіл.

Основними критеріями для організації місця таких шкіл стали осередки народних художніх промислів, які традиційно розвивались на даних територіях, що давало можливість задіювати значну частину

місцевого населення і наявність сировинної бази. Підвищення вимог до естетично-художніх якостей мистецької продукції стало одним із важливих чинників, які спонукали до формування перших шкіл художньо-промислової освіти. В той же час традиційне ремесло не могло надалі розвиватися у тогочасних умовах соціально-економічного розвитку регіону без підсилення їх підготовленими кадрами ремісників. Тому державне регулювання традиційного та сучасного фабричного промислу через організацію системи художньо-промислової освіти дозволило піднести його на значно вищий якісний рівень.

Як зазначає відомий дослідник становлення і функціонування мистецько-освітніх закладів України, професор Ростислав Шмагало: «Косів... Назва цього містечка у передгір'ї Карпат символізує собою мистецтво Гуцульщини, карпатського краю, а той всієї Західної України. Косівські мистецькі вироби з кераміки, дерева, ткацтва, вишивки були піонерами і незмінними супутниками найперших заходів у напрямку популяризації та розвитку народного мистецтва: етнографічних та промислових виставок у Львові (1877, 1885, 1887, 1892), Тернополі (1884). Коломиї (1880, 1912) та інших містах не лише Галичини, а й європейських столиць. Саме багаті першоджерела усіх видів традиційного народного мистецтва і чисельні самобутні таланти звертали до Косова свою увагу фахівців від мистецтва і мистецької освіти. Приїжджаючи сюди вчити, вони, здебільшого, навчалися самі. Адже, за висловом філософа, «теорія суха, а дерево життя вічнозелене».[7] Розвитку Косівської мистецької школи наприкінці XIX століття в знай мір мірі сприяло створення 1920 року спілки «Гуцульське мистецтво», яка на базі своїх майстерень школи артистичного гуцульського промислу в різних галузях. В тісній співпраці із спілкою працював відділ вишивки, яким керувала Анна Стрийська. Всі вишивки виконувалися на основі гуцульської народної стилістики і

мали вони велику популярність і збут за кордон. Генеза школи засвідчує, що у різні історичні періоди, незважаючи на хвилеподібний шлях розвитку, Косів мав усі передумови стати одним із головних осередків розвитку української мистецької освіти. Ставка національних сил на Косів робилася не випадково, хоча державну підтримку для розвитку шкільництва здобували інші регіональні осередки. З тієї причини, що художньо-промислове шкільництво в Косові базувалося на потужних джерелах усіх видів народної творчості і за участю педагогічно-мистецької еліти Галичини, його значення вийшло далеко за межі регіонального мистецького явища. Це, та вплив на розвиток школи майстрів народного мистецтва Гуцульщини, які працювали творчо і навчали учнів школи, надало їй загальнодержавного мистецького осередку, який протягом 140-літнього часу існування зберіг тяглість розвитку кращих традицій народного мистецтва України.

У Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва при кафедрі художнього текстилю 1959 року, вперше в Україні було започатковано спеціальність моделювання костюма. Формуванню львівської школи дизайну одягу сприяли багаті традиції народної спадщини Західного регіону України і, зокрема, його центру міста Львова, та наявність вищої мистецької інституції. Вона закріпила гасло утвердження національних традицій у сучасному костюмі, успадкування ідей засновників української моди в Галичині на початку ХХ століття. Заснування 1972 року кафедри моделювання костюма сприяло формуванню науково-методичної і творчої бази підготовки фахівців для будинків моделей одягу, підприємств легкої промисловості й мистецьких осередків України. Протягом 1979-1988 років кафедру очолювала Т.Кузьмінська - досвідчений виробничник, організатор навчально-експериментального процесу. Завдяки її вмілому керівництву зміцнювалася співпраця з підприємствами

України, вдосконалювалися навчальні практики, формувалося творчостильове скерування кафедри в напрямі інтерпретації національних джерел.

1988 року кафедру очолив досвідчений художник та практик О.Коровицький, під керівництвом якого розширюється творча співпраця викладача і студента, збагачується новими методичними підходами робота над джерельною базою, удосконалюється виражальна графічна мова проектів, шліфується індивідуальна стилістика дизайнерів. 2009 року після перейменування кафедри на «Дизайн костюма», її розвиток наближений до принципів гуманізації та глобалізації освіти, взаємопроникнення дисциплін, мобільності методик, активізації різних напрямів моделювання й орієнтації на художника-творця. Спрямування на творчу трансформацію народного костюма в сучасний одяг різного призначення із пошуком багатоваріативності художньої образності та в традиційному руслі, наближеному до етнографічного зразка із використанням зразків традиційного народного строю - його оздоблення, кольорової гами. Цей напрям властивий творчості В.Шелест, С.Заблоцькій, Н.Яворській. В жанрі яскраво вираженого асоціативного вирішення костюму з творчим відбором властивих ознак народного вбрання працюють Т.Уманова, О.Коровицький, Т.Кечеджі, З.Тканко, О.Миронович, С.Ярич. Львівська школа відома синтезом збереженням традицій дизайну європейських шкіл та творчою спадщиною місцевих осередків художнього ремесла і народної творчості. Саме це визначає особливість і неповторність школи дизайну Львівської національної академії мистецтв.

Висновки. Сьогодні, вимоги до професійної компетентності фахівців мистецького напрямку виявляють потребу інноваційних підходів до сутності освіти, врахуванні традицій при оновленні її змісту, досвіду та надбань минулих поколінь, а також культурного,

гуманістичного та естетичного розвитку особистості. Необхідність формування культури та креативності методологічного мислення педагогів, стимулювання їх творчої та пізнавальної активності стає домінантною рисою цього часу.

Підвищення ефективності навчального процесу можливе лише за умови панування у мистецькій школі атмосфери активного пошуку нових ідей, застосування сучасних і класичних технологічних методів, володіння засобами композиції, які дозволять дизайнеру створювати унікальні зразки сучасного вбрання з елементами народного строю.

Література:

1. Грищенко І. М., Колосніченко М. В., Ніколаєва Т. В. (2018) Науково-практичні засади формування фахових компетентностей дизайнерів костюма (до 30-річчя відкриття спеціальності «Дизайн» та 25-річчя кафедри художнього моделювання костюма). Art and Design, 2, 9-17.
2. Лукіянович Д. (1912) Замітки про ведення музейної і виставкової справи для підняття інтересу до художнього промислу, ширшого розповсюдження його виробів серед нашого загалу. Неділя, 42-54.
3. Отич О. М. (2008) Мистецтво у розвитку індивідуальності педагога: історичний і методологічний аспекти. Чернівці, Зелена Буковина, 455.
4. Про кафедру дизайну костюму <https://lnam.edu.ua/uk/costume/about.html> (2021).
5. Тканко З., Коровицький О. (2000) Моделювання костюма в Україні ХХ століття: Навч. посіб., Львів, Брати Сиротинські, 93.
6. Фурса О. І. (2004) Особистісний підхід до професіонального розвитку майбутнього дизайнера. Педагогіка: психологія професійної освіти, 6, 101-106.

7. Шмагало Р. (2002) Косівська мистецька школа в художньо-промисловій освіті Галичини в кінці XIX-початку XX ст., Вісник ЛНАМ, 13, 5-21.
8. Юрчишин Г. (2010) Регіональне мистецтво та архітектура Прикарпаття. Частина 1. Творчий доробок художника Василя Дутки: навч. Посібник. Івано-Франківськ, Місто НВ, 180.
9. Юрчишин Г., Юрчишин Ю. (2018) Традиції та новаторство в методології викладання фахових дисциплін Косівської мистецької школи. Етнодизайн у контексті українського національного відродження та європейської інтеграції, ПНПУ ім. В.Г. Короленка, 247-254.

References:

1. Hryshchenko I. M., Kolosnichenko M. V., Nikolaieva T. V. (2018) Naukovo-praktychni zasady formuvannia fakhovykh kompetentnostei dyzaineriv kostiuma (do 30-richchia vidkryttia spetsialnosti «Dyzain» ta 25-richchia kafedry khudozhnoho modeliuвання kostiuma). Art and Design, 2, 9-17.
2. Lukiiianovych D. (1912) Zamitky pro vedennia muzeinoi i vystavkovoï spravy dlia pidniattia interesu do khudozhnoho promyslu, shyrshoho rozpovsiudzhennia yoho vyrobiv sered nashoho zahalu. Nedilia, 42-54.
3. Otych O. M. (2008) Mystetstvo u rozvytku indyvidualnosti pedahoha: istorychnyi i metodolohichnyi aspekty. Chernivtsi, Zelena Bukovyna, 455.
4. Pro kafedru dyzainu kostiumu <https://lnam.edu.ua/uk/costume/about.html> (2021).
5. Tkanko Z., Korovytskyi O. (2000) Modeliuвання kostiuma v Ukraini KhKh stolittia: Navch. posib., Lviv, Braty Syrotynski, 93.
6. Fursa O. I. (2004) Osobystisnyi pidkhid do profesionalnoho rozvytku maibutnoho dyzainera. Pedahohika: psykholohiia profesiinoi osvity, 6, 101-106.

7. Shmahalo R. (2002) Kosivska mystetska shkola v khudozhno-promyslovii osviti Halychyny v kintsi KhIKh-pochatku KhKh st., Visnyk LNAM, 13, 5-21.
8. Iurchyshyn H. (2010) Rehionalne mystetstvo ta arkhitektura Prykarpattia. Chastyna 1. Tvorchyi dorobok khudozhnyka Vasylia Dutky: navch. Posibnyk. Ivano-Frankivsk, Misto NV, 180.
9. Iurchyshyn H., Yurchyshyn Yu. (2018) Tradytsii ta novatorstvo v metodolohii vykladannia fakhovykh dystsyplin Kosivskoi mystetskoi shkoly. Etnodyzain u konteksti ukrainskoho natsionalnoho vidrozhennia ta yevropeiskoi intehratsii, PNPU im. V.H. Korolenka, 247-254.

Citation: Y. Yurchyshyn (2020). CREATIVE CONCEPTS OF FOLK COSTUME IN REGIONAL SCHOOLS OF UKRAINE. Frankfurt. TK Meganom LLC. Paradigm of knowledge. 5(43). doi: 10.26886/2520-7474.5(43)2020.15

Copyright: Y. Yurchyshyn ©. 2020. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.